

at der kan findes Urimeligheder af den Art, som han antydede, men den ny Bestemmelse, han kommer med, kan ogsaa føre til Urimeligheder paa Grænsen. Lad os tage det Tilfælde, at en Mand tjener 1,400 Kr. ved sit faste Arbejde og 200 Kr. ved Overarbejde; han vil efter det ærede Medlems Forslag faa 96 Kr. i midlertidigt Lønningstillæg, altsaa i alt 1,696 Kr. for sit samlede Arbejde i Statens Tjeneste. Tjener han derimod 1,500 Kr. ved sit faste Arbejde og intet Overarbejde har, kan han intet Lønningstillæg faa. Nu er det aldeles ikke givet, at den Mand, der ikke har Overarbejde, har mindre at bestille end den, der har Overarbejde. Spørgsmaalet om, hvorvidt man kan sige, at en Mand har Overarbejde, afhænger bl. a. af, om han har regelmæssigt, normalt Arbejde. Der er mange, om hvilke det ganske simpelt gælder, at de skulle gøre det Arbejde, de sættes til, og der kan aldrig blive Tale om Overarbejde. Der vil da fremkomme den Urimelighed, at den Mand, der faktisk har 1,600 Kr., faar 96 Kr., medens den Mand, der faktisk kun har 1,500 Kr., ingen Ting faar. Jeg fremhæver dette for at vise, at selv om man vedtager det ærede Medlems Forslag, vil der dog paa Grænsen komme saadanne Anomalier, at man kan sige, at det er egentlig urimeligt, at den Mand faar Tillæg og den Mand ikke.

Nu synes jeg imidlertid, at da denne Lov nu er 4 Aar gammel, da Loven i Aar er ordlydende med, hvad vi have vedtaget enstemmigt i Folketinget i Fjor, og der nu tilmed efterhaanden er skabt en fast Praksis for denne Lovs Udøvelse, skulde man paa dette Tidspunkt ikke give sig til at lave Ændringer i Loven. Det er, som det ærede Medlem meget rigtigt sagde, saaledes, at denne Lov, der kommer her Aar efter Aar, dog heldigvis Aar efter Aar bliver mindre i Omfang baade med Hensyn til de Personer, den omhandler, og med Hensyn til de Beløb, den andrager. Derfor synes jeg, at det er rimeligt, at vi beholde den i den Form, den hidtil har haft som et Supplement til de Lønningslove, som vi efterhaanden faa, og som efterhaanden skulle gøre den overflødig. Derfor vil jeg henstille til Tinget, at det ikke tiltræder den Ændring, det ærede Medlem har stillet.

Ellinger: Af de to Indvendinger, den ærede Minister gjorde imod mit Forslag, vil det være overordentlig let at raade Bod paa den første, og hvad den sidste angaar,

kan jeg ikke erkende, at den har nogen Gyldighed, thi naar der virkelig er en reglementeret Arbejdstid, og der derfor gives en bestemt Løn, vil det Forhold, den ærede Minister nævnede, at en Mand, der har en samlet Indtægt af 1,600 Kr. og dog faar et Lønningstillæg, fordi hans faste Indtægt kun er 1,400 Kr., slet ikke være urimeligt overfor den Mand, der i fast Indtægt indenfor den reglementerede Arbejdstid har 1,500 Kr. i aarlig Indtægt og derfor intet Lønningstillæg faar. Thi den Maade, hvorpaa en Mand benytter den Tid, hvor han ikke er bunden til sit faste Arbejde, bør han til en vis Grad selv være raadig over, selv om Administrationen i mange Tilfælde ikke kan lade dette Arbejde udføre af andre end dem, der ere fast ansatte ved den paagældende Virksomhed. Altsaa den Indvending synes jeg ikke har noget paa sig. Og den første vil vel være overordentlig let at rette paa.

Jeg vilde have sat megen Pris paa, om den højtærede Minister havde udtalt, at han var villig til at søge det Forhold, der derved kunde komme frem, ændret til 3die Behandling. Jeg fremsatte i Fjor overfor den daværende Finansminister en lignende Tanke som i Aar, og han udtalte den Gang, at han vilde være meget villig til noget saadant, naar det kunde lykkes at finde en Form, der ikke førte ind i andre Urimeligheder. Det er klart, at Administrationen er bedst kendt med alle de Forhold, der kunne opstaa af et saadant Forslag, og det vilde derfor være naturligt, om Forslaget fremsattes fra den Side, naar den ellers tiltræder Tanken. Hvis imidlertid den ærede Ministers Udtalelser ere saaledes at forstaa, at han ikke inden 3die Behandling vil være med til at hæve den Urimelighed, som han her mener, der er, eller med andre Ord, han ikke vil gaa med til en Ændring, vilde det jo være urimeligt af mig at fastholde mit Forslag, og i det Tilfælde, at jeg har opfattet den højtærede Ministers Ord rigtigt, at han ikke paa noget Punkt vil have dette Lovforslag forandret, tager jeg naturligvis mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Tager det ærede Medlem Ændringsforslaget tilbage? (*Ellinger:* Ja!).

Det af Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (*Sigvald Olsen:* Ja! Maa jeg bede om Ordet?). Det ærede Medlem har Ordet.